

[Finansministeren.]

vigtige og afgørende varer vil aftage den eksport af smør, æg og flæsk, som vi for tiden sender til England.

Jeg vil gerne beskæftige mig et øjeblik med den opfordring til skattesabotage, som fandtes i det ærede medlem hr. Aksel Larsens tale; jeg beder om den højtærede formands tilladelse til et kort citat. Det ærede medlem siger:

„Jeg finder det berettiget, at befolkningen, hvis ikke regering og rigsdagsflertal går i sig selv, i nødværge erklærer: vi kan ikke betale, og derfor vil vi ikke.“

Det drejer sig om den bundne opsparring, og det vil med andre ord sige, at det ærede medlem finder det i sin orden, hvis borgerne sætter sig op imod det, regeringen og rigsdagsflertallet har vedtaget, at borgerne skal modsætte sig en af rigsdagen på lovlig måde gennemført lovgivning. Dette er interessant at tage sig ad notam. Jeg håber, vi herefter kan blive fri for at høre det ærede medlem tale på demokratiets vegne, hvad han undertiden har en vis tilbøjelighed til.

Når det ærede medlem i samme forbindelse citerede en række protester imod den bundne opsparring, som er fremkommet, skal jeg gerne oplyse, at jeg har haft besøg af enkelte af de deputationer, som har overrakt sådanne protester, og jeg kan fortælle det høje ting, at de var ligesom skåret efter den traditionelle kommunistiske recept, og argumenterne syntes at være skrevet af efter det ærede medlems tale forleden. Der kunne altså ikke være nogen som helst tvivl om, at disse protester var bestilt arbejde, led i en politisk demonstration, og derigennem reduceres jo deres betydning til den nullitet, de bør være i et demokratisk land.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen beskæftigede sig med prisudviklingen, som nu den højtærede statsminister har omtalt. Jeg synes, det ville have været rimeligt, om det ærede medlem havde omtalt det forslag til en samtidig og meget betydelig indtægtsreduktion for alle de store befolkningsgrupper i vort land, lønmodtagere og selvstændige erhverv, som regeringen fremlagde den 1. februar, fordi det havde været et virkeligt effektivt indgreb imod inflation, som man jo ikke kan bekæmpe, medmindre man vil begrænse indkomstudviklingen. Nu kom vi ikke så langt, at vi kunne gennemføre dette, vi måtte nøjes med noget mere begrænset, men det er jo rigtigt, hvad den højtærede statsminister sagde, at prisstigningen har været mindre i den sidste

tid, og det pristal, der bliver offentliggjort i morgen, vil da også vise langt den mindste prisstigning i noget kvartal gennem lang tid og ville formentlig overhovedet ikke have vist prisstigning, hvis ikke brændselspriserne var steget betydeligt; for tekstiler vil der være en ikke helt uvæsentlig nedgang.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen beskæftigede sig iøvrigt hovedsagelig med kreditpolitikken, som jo også har spillet en rolle i den offentlige debat i sommer.

Der er en ting, jeg gerne vil slå fast som noget meget interessant, og det er, at det ærede medlem ikke på noget punkt i sin tale gjorde blot det svageste forsøg på at imødegå min argumentation, som var den, at den kreditstramning, vi har haft, var en naturlig konsekvens og en automatisk følge af det underskud på betalingsbalancen, som vi har haft både under den nuværende og den foregående regering. Derfor er også den nedgang i pengemængden, som begyndte kort efter krigen, fortsat siden, og det er jo den, som nu — efterhånden naturligvis — har nået et sådant omfang, at følgerne bliver mærkbare. Men hvis følgerne ikke var mærkbare, hvordan skulle så denne kreditstramning løse den opgave, ubehagelig men nødvendig, som den har, eftersom den er en af de kræfter, der gennem sine ubehagelige virkninger skal lede os frem til noget bedre.

Jeg er også glad for, at det ærede medlem ikke har modsagt mig, når jeg har sagt andetsteds, at jeg tvivler om, at de, der kritiserer denne kreditstramning, turde have taget ansvaret for at give los i en økonomisk situation som den, vi har haft. Jeg håber, at situationen, bl. a. gennem den begrænsning af forbrug og investering, som den førte penge- og finanspolitik fremkalder, kan blive sådan, at vi kan begynde at give los. Men man må ikke gøre det før tiden; det kan en opposition måske sige, men en regering — uanset dens farve — kan ikke forsvare det. Når det ærede medlem spurgte mig, om jeg da mente, at når en sådan udvikling er foregået en tid, så skulle den foregå altid, vil jeg dertil gerne svare, at det mener jeg naturligvis ikke, og jeg kunne i denne forbindelse have lyst til at pege på, at kreditomfanget her i landet i det sidste halve år godt og vel har været praktisk talt uforandret. Siden udgangen af marts har der ikke været nogen væsentlig forandring i bankernes samlede kassebeholdning. At bankerne har haft vanskeligheder, fordi kreditgivning fra deres side var i vækst, er klart, men der har ikke været nogen væsentlig